

10) ชื่อ-สกุล(ผู้เล่าเรื่อง) ผศ.ดร. อุสา สุทธิสาคร

เรื่องราวที่ต้องการแบ่งปัน

แม้จะสอนที่มหาวิทยาลัยนี้มาเป็นเวลาหลายปีแล้ว แต่ทุกครั้งที่เปิดเทอมและจะต้องสอนนักศึกษากลุ่มใหม่ ดิฉันก็ตื่นเต้นกับการสอนทุกครั้ง เพราะจะต้องเจอกับนักศึกษาหน้าใหม่ๆ และบรรยากาศในห้องเรียนที่แตกต่างไปจากเดิม ทำให้ต้องปรับตัวกับสภาพแวดล้อมใหม่ในห้องเรียนอยู่เสมอ แม้จะสอนในวิชาเดิม แต่หลายปีมานี้ดิฉันก็ต้องพยายามศึกษาค้นคว้าหาเนื้อหาหรือตัวอย่างใหม่ๆ ที่น่าสนใจมาพูดคุยกับนักศึกษา ในวิชาบริหารตนเองซึ่งเป็นวิชาพื้นฐานที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนไม่ต่ำกว่า 100 คนในห้อง

จึงเป็นโจทย์ที่ไม่ง่ายนักที่จะดึงดูดความสนใจของบรรดานักศึกษาที่อยู่ในวัยกำลังช่างเจรจา นอกจากจะต้องมีกิจกรรมกลุ่มเพื่อให้นักศึกษามีปฏิสัมพันธ์และมีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกันแล้ว สิ่งหนึ่งที่ดิฉันต้องการคือการให้เขาได้เข้าใจชีวิตด้วยการเรียนรู้จากชีวิตของคนอื่น ดังนั้นในการสอนเรื่องสุขภาพจิต ซึ่งเป็นเรื่องที่สอนไม่ถนัดนักว่าจะทำให้เขาเข้าใจอาการผู้ป่วยที่มีความผิดปกติได้อย่างไร ทำไมคนเหล่านี้จึงขาดความสมดุลในตัวเองจนกลายเป็นคนผิดปกติไป และนักศึกษามีวิธีดูแลป้องกันตัวเองและคนใกล้ชิดไม่ให้เจ็บป่วยมีปัญหาสุขภาพจิตได้อย่างไร และท้ายที่สุดเมื่อเราเห็นหรือต้องอยู่ร่วมกับคนเหล่านี้เราควรทำความเข้าใจเขาอย่างไรที่จะไม่ไปถูกเหยียดหยามแต่หากจะพยายามช่วยเหลือเขาในฐานะเพื่อนมนุษย์คนหนึ่งทีฟังจะกระทำได้

ดิฉันจึงเลือกภาพยนตร์ที่เป็นกรณีศึกษาที่สร้างจากชีวิตจริง เรื่อง “A beautiful mind” เป็นภาพยนตร์ที่สร้างจากเค้าโครงเรื่องจริงของ จอห์น แนช นักคณิตศาสตร์ผู้เก่งกาจและประสบความสำเร็จสูงสุดจนกระทั่งได้รับรางวัลโนเบลในปี 1994 แต่ทว่าในด้านหนึ่งของชีวิต แนช กลับป่วยด้วยโรคจิตเภท (schizophrenia) ที่มีอาการสำคัญคือมีความผิดปกติของความคิดที่หลุดออกไปจากความเป็นจริง (delusion) และมีการรับรู้ที่ผิดปกติ ทั้งหูแว่ว ประสาทหลอน (hallucination) เห็นภาพที่ไม่มีตัวตนจริง ภาพยนตร์เรื่องนี้ถ่ายทอดประวัติความเป็นมา ชีวิตส่วนตัวและการเจ็บป่วยของแนชได้อย่างละเอียดลึกซึ้ง

ดิฉันพบว่านักศึกษาให้ความสนใจภาพยนตร์และเรื่องราวที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงของแนชมาก ทั้งยังสามารถเข้าใจอาการเจ็บป่วยของผู้ป่วยจิตเภทได้อย่างดีผ่านการแสดงจากภาพยนตร์ นักศึกษาโดยส่วนใหญ่ประทับใจกับความรัก ความเสียสละของภรรยาของแนชที่อุทิศตนในการดูแลให้กำลังใจในการเยียวยาความเจ็บป่วยของแนชจนกระทั่งเขามีอาการดีขึ้น และมีทัศนคติที่ดีคือมีความเห็นใจผู้ป่วยประเภทนี้ แต่ที่ดิฉันประทับใจที่สุดและสะท้อนใจไปพร้อมๆ กันคือมีนักศึกษาบางคนเข้ามาคุยเป็นส่วนตัวและเล่าเรื่องราวส่วนตัวในชีวิตของตัวเองให้ฟัง นักศึกษาคนหนึ่งเล่าว่าเขามีน้องที่ป่วยแบบนี้ เมื่อดูภาพยนตร์แล้วทำให้เขาเข้าใจความเจ็บป่วยของน้องมากขึ้น เขาจะดูแลน้องให้ดีกว่านี้และจะไม่แสดงความเบื่อหน่ายรำคาญอีกต่อไป ส่วนนักศึกษาหญิงอีกคนเล่าไปร้องไห้ไปเล่าว่าคนทั่วไปชอบหาว่าพ่อเธอบ้า เพราะพ่อติดสุราเร่ร่อนและมีปัญหาทางอารมณ์ แต่เธอเชื่อว่าพ่อไม่ได้บ้า ไม่ได้เสียสติ แม้ว่าเมื่อก่อนพ่อจะใจดีกว่านี้ แต่การขาดทุนจากการค้าและถูกหักหลังทำให้พ่อหันเข้าหาเหล้าและแม่ต้องกลายเป็นผู้นำครอบครัวแทน ในขณะที่เธอก็ต้องหางานทำเพื่อช่วยแบ่งเบาภาระแม่ทุกอย่าง แม้กระทั่งงานทำความสะอาดห้องน้ำ การคุยครั้งนี้ทำให้ดิฉันได้รับรู้และเข้าใจชีวิตอีกหลายๆ ชีวิตมากขึ้น ทั้งได้ให้คำปรึกษาและให้กำลังใจพวกเขาให้ต่อสู้ชีวิตอย่างเข้มแข็งต่อไป

นับเป็นการเรียนรู้ชีวิตที่เรา ทั้งอาจารย์และนักศึกษาได้แลกเปลี่ยนและเรียนรู้ชีวิตร่วมกัน